



Tuần Báo Vô Vi

11 tháng 10 năm 2015

Số 259

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn thật tâm tu tiến thì phải làm sao ?
2. Dốc lòng phục vụ có hữu ích gì không ?
3. Quý yêu nhau do đâu mà có ?
4. Lý đời và khí điển khác nhau ở chỗ nào ?
5. Người tâm đạo là loại người gì ?
6. Quý thương Trời thì phải quý thương làm sao ?
7. Làm sao hiểu được thân xác của chính ta cấu trúc bởi thanh quang của Trời Đất ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Las Vegas, 20/12/97 1 :50 AM 1) Hỏi: Muốn thật tâm tu tiến thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn thật tâm tu tiến thì phải hoàn toàn buông bỏ ngay trong tâm thức và thật thà, không gian dối và cầu xin thì mới tạo được sự dũng mãnh tu tiến. Kệ: Dứt khoát tâm tu chẳng có phiền Thành tâm tu luyện sống an yên Thực hành chất phác không luyến tiếc Đời đạo song hành tự vượt xuyên.	Las Vegas, 21/12/97 4:55 AM 2) Hỏi: Đốc lòng phục vụ có hữu ích gì không ? Đáp: Thưa đốc lòng phục vụ sẽ đem lại niềm vui cho mọi người. Kệ: Việc làm hoàn tất thật là vui Chiến thắng gian nan tạo đạo mùi Quy một tình Trời không thống khổ Bình minh quang chiếu thấy đều vui.
Las Vegas, 22/12/97 4 :00 AM 3) Hỏi: Quý yêu nhau do đâu mà có ? Đáp: Thưa quý yêu nhau do tâm mà ra. Nếu ngược lại thì do tánh mà ra, thiếu trí không tâm, hung hăng và lộn xộn, đạo không xong đời cũng sẽ thất bại. Kệ: Vô minh tự phá hăng ngày động Thuyết lý không thông tự lòng vòng Trí tuệ mập mờ tâm khó thức Tu hành không đạt vẫn cầu mong.	Las Vegas, 23/12/97 3 :55 AM 4) Hỏi: Lý đời và khí điển khác nhau ở chỗ nào ? Đáp: Thưa lý đời lúc nào cũng còn chấp mê, điển khí lúc nào cũng tròn trịa không bóp méo sự thật được. Kệ: Thuyết lý phân minh rõ tiến trình Tròn vui tươi đẹp xét phân minh Khai thông tiến triển theo trình độ Dứt khoát tâm tu lý đẹp xinh.
Las Vegas, 24/12/97 4 :35 AM 5) Hỏi: Người tầm đạo là loại người gì ? Đáp: Thưa người tầm đạo là loại người đã và đang chứng nghiệm sự đau khổ và bất bình trong nội tâm. Kệ: Vượt qua khổ cảnh trần gian động Tự sửa tự tu tự giải phòng Mê loạn không còn tâm thức giác Về nơi thanh tịnh rõ chơn lòng.	Los Angeles, 25/12/97 4 :25 AM 6) Hỏi: Quý thương Trời thì phải quý thương làm sao ? Đáp: Quý thương Trời chỉ có người tu thiện tinh tấn thì mới thật sự quý yêu Trời Phật, từ khổ cảnh đi tới lạc quan. Kệ: Quán thông muôn loại tự phân bàn Giải tiến tâm linh cảm thấy an Đời đạo song hành quy giềng mối Thấu hiểu chơn tâm tự thức an.
Atlantic city, 26/12/97 4 :35 AM 7) Hỏi: Làm sao hiểu được thân xác của chính ta cấu trúc bởi thanh quang của Trời Đất ? Đáp: Thưa tinh ba của vũ trụ cấu thành duyên trần trực, điển hình học trực giải trực và tự ý thức được đường tự tu tự tiến. Kệ: Thấm chìm khổ cảnh tự mình minh Giải quyết tâm linh rõ tiến trình Học đạo tâm thành minh giải quyết Bình tâm thanh tịnh lại càng minh.	

DUYÊN KIẾP ĐƯƠNG HÀNH (tiếp theo)

...

Cho nên, những người ghét mà những người khi chúng ta đều là thầy, giáo dục chúng ta tiến bộ mau hơn, nhanh hơn. Cho nên, các bạn đừng hiểu lầm những người ghét chúng ta là kẻ thù. Không! Những người ghét chúng ta là người thương chúng ta và muốn diu dắt chúng ta. Hãy nhớ vậy thì các bạn dễ tiến và dễ tu. Các bạn không còn nghịch cảnh nữa và không còn thắc mắc nữa, chỉ lo sửa mình để tiến tới chơn giác. Đó là cái con đường chánh và duy nhất của suốt cả một cuộc đời của chúng ta lưu tại thế gian và ở trên thượng tầng tiến hóa cũng vậy cũng phải tu, phải sửa mới tiến. Không tu, không sửa, không bao giờ có sự tiến.

Thiên đàng ở đâu? Ở trong tâm các bạn, mà các bạn không lập lại trật tự, các bạn lấy gì có thiên đàng. Các bạn đi đâu kiếm thiên đàng nữa? Ngay trong tâm các bạn mà không có trật tự, không bao giờ các bạn thấy thiên đàng. Hạnh phúc ở đâu? Tâm các bạn không có trật tự làm gì có hạnh phúc. Những cái sẵn có của các bạn, các bạn không biết dùng, không biết xài. Còn các bạn đi yêu cầu nơi này, nơi kia giúp đỡ, rồi về nó động loạn thêm lấy gì có hạnh phúc. Sự ổn định là hạnh phúc.

Cho nên, tôi đã thường nói rằng: Đức Phật đã biến cái tiểu thiên địa này thành cái xá vệ quốc, đâu đó nó có trật tự thanh bình trong tình thương đạo đức. Cho nên, các bạn mỗi đêm làm mỗi chút, nhiều bạn cũng muốn tôi làm cho nó dữ, tôi diệt cái tánh xấu trong một phút, đâu có được. Bạn thâm thập nhiều năm, nhiều ngày, nhiều kiếp, bây giờ bạn phải giải từ từ, nó thành cục, thành đông, thành hòn rồi. Bây giờ bạn phải hóa giải nó từ từ, lấy thanh điện từ từ hóa giải nó. Khi mà, chúng ta tu thấy cảm giác càng ngày càng sân hận, càng buồn bực, càng chậm tiến, càng thiếu sáng suốt thì chúng ta vẫn còn ở cái chỗ trước, chưa có giúp chúng ta được. Cho nên, chúng ta cố gắng tu nữa, nó mới đi tới nữa.

Đó, cái đó là cái gì? Cái đó là cái chậm tiến. Cái chậm tiến là gì? Là cái phần hồn đó thành con ma, ma mới chậm tiến. Đó, còn những người cố gắng thực hành, không có lười biếng, người đó không bao giờ ở cái giới đó được, tự động nó phải đi lên.

Nó xuyên qua một lớp và nó đã tự bỏ một lớp rồi thì nó sẽ đi lên trên.

Cho nên rất dễ dãi, chúng ta tu ở đây nhiều bạn bây giờ ức lắm. Tôi muốn thấy người đó có ma trong mình không? Tôi tu tới bây giờ mà tôi dòm không thấy, rất dễ, các bạn có lỗi tai dễ nghe, có mắt dòm, có miệng để nói thì các bạn lý luận với họ một chặp thì thấy họ ở đâu rồi. Họ còn nặng trước, họ không có tự giải và tự minh thì người đó nó vẫn còn ở cái giới đó mà thôi, rất dễ. Thì ma hút ma chứ có gì đâu, cần gì phải đi tìm tòi những cái hồn gì cho nó mệt, thấy không? Cứ tu đi lấy thanh điện dòm một chút là hiểu rồi, người đó đã tiến hóa tới đâu. Nhưng mà cái từ tâm không cho phép bạn đi diệt một cái gì. Từ tâm phải cho phép bạn đi xây dựng và chỉ cho họ thấy sự sáng suốt của họ, họ có thể trở về với họ được và họ sẽ tiến hóa như chúng ta đã và đang tiến trong cái tình thương từ bi để cứu vớt con người là vậy. Minh hành trước rồi mình thấy, còn mình không chịu hành mà lý luận nói sách ông này nói vậy, sách ông kia nói vậy, sách ông nọ nói vậy, ông Tư nói vậy, ông Tám nói vậy, nói làm chi. Rất cuộc, cái sự rối loạn đó mình gạt hái mà đối phương cũng chẳng hưởng được cái gì. Cái sẵn có chúng ta đây, chúng ta tu rồi chúng ta đo lường đối phương thấy rất dễ.

Cho nên, tôi nói rằng bạn đạo nên ngồi nói chuyện, người nghịch thì chúng ta nghe theo nghịch và chúng ta kẻ đó là một ông thầy của chúng ta và nó là ta luôn thì chúng ta không còn thấy nghịch nữa, thấy không? Rồi khi mà chúng ta kẻ nó là ta mà phẩm chất chúng ta tốt thì một ngày kia chúng ta sẽ cho nó tiến hóa và nó sẽ hòa đồng cái phẩm chất của đối phương và dần tiến cái phẩm chất của đối phương nó tốt hơn, thì do sự kiên nhẫn từ bi.

Cho nên, các bạn muốn học cái kiên nhẫn và từ bi các bạn ngộ, gặp những người nghịch này kia, kia nọ mà các bạn thấy đó là đau lòng xé tim của các bạn thì làm sao các bạn trở nên một người tu và tiến tới một người tự giác được. Khi các bạn là một người tự giác, các bạn là người ở mọi trạng thái, chính bạn cũng ngộ nghịch hơn người đó nữa là khác. Tại vì bạn không nói ra nhưng mà thâm tâm tư tưởng bạn có hết, thấy không?

Cho nên, các bạn thấy đó mà chấp nhận, mà kể luôn nó là ta là không có gì đau khổ. Mà nếu chúng ta cho đó là nghịch thì cái nghịch của đối phương nó sẽ bành trướng và nó làm cho chúng ta mệt thêm và chậm tiến. Nhiều người nói: Ôi! Thằng đó nó nghịch quá, nó làm tôi mệt là tại tôi không chịu hòa đồng với nó thôi. Chớ tôi biết nó là tôi, tôi cũng có tư tưởng nghịch hơn nó nữa.

Và hiện tại tôi có tư tưởng có thể giết nó trong một phút được nữa, nhưng mà tôi không làm điều đó, thấy chưa ? Tôi phải lấy tình thương hòa đồng để dẫn giải và tôi đem tư tưởng lành nó, nay ảnh hưởng chút, mai ảnh hưởng chút, một ảnh hưởng chút, sau này nó là tôi, nhưng mà tôi là nó. Lúc đó mới thấy cái tình thương đạo đức, cái đó mới kêu bằng vĩnh cửu của quả đất, nằm trong hòa bình vĩnh cửu nội tâm của mọi người.

Cho nên, các bạn tu cái pháp này mà ý thức rõ và cố gắng rồi, như tôi nói: Ôi chu chơ! Nhiều người nói gia đình nó hỗn ẩu với tôi mà ông kêu tôi tịnh, tịnh sao được? Tại vì mình không chịu ở trong trạng thái của nó, mình ở trong trạng thái của nó thì hồi đó mình cũng nghịch vậy. Rồi bây giờ, mình ở trạng thái nó rồi mình vẫn cũng thiền, mà mình thiền được tốt thì tự nhiên nó sẽ tốt. Mình kể nó là mình mà mình được sửa chữa thì mình hút cái phần thanh của nó qua để cho nó tự giải cái trược. Còn mình kể nó là nó, mình là mình thì hai cái nó nghịch, nó dồn cục với nhau, khó tiến lắm, chậm tiến lắm, tu không được, chỉ học có một chút xíu đó thôi là mở mà học không được là tức tối, tu không được. Nhiều người ở trong gia đình bị những nghịch cảnh đó, cha mẹ,

anh em đều nghịch lẫn nhau hết, nhưng mà cái đó kêu bằng dẫn giải tiến hóa mà không hiểu. Đó là một cái trường học để tiến hóa mà không học, chạy đi đâu học nữa. À! Càng ngày càng tu càng thanh tịnh, các bạn càng quý loài người, quý nghịch cảnh, quý những trạng thái chống báng mình để mình tiến hóa, quý lắm cần có để đo lường cái tâm thanh tịnh của người tu.

Cho nên, những người đã gặp được nhiều nghịch cảnh ở trong khung cảnh đau khổ mà biết tu cái phương pháp này, họ thấy họ ở trong cái động mà đạt tới thanh tịnh, trong cái khổ họ mới tìm ra được cái hạnh phúc. Họ nói hồi nào tới giờ họ nói họ tu, tôi không cần cái gì nhưng mà bây giờ anh ở trong cái chỗ cùng cực anh muốn cần cũng không có thì tự nhiên anh được thực thì tới cái chỗ đó rồi. Anh trở về cái điểm thanh tịnh một cách rất dễ dãi. Mà những người ở ngoài này, nói này, nói kia, nói nọ, tôi bây giờ tôi không cần, tôi tu tôi không cần mà lấy đồ họ, họ la làng. Còn những anh mà đã bị đi cái tạo rồi, mấy anh đó anh tu anh sướng lắm, bởi vì muốn cũng không có, chỉ muốn có cái, tôi có thể muốn được là hóa giải tôi, đưa tâm trạng tôi tiến lên cao siêu hơn, ở nơi không ai hạn chế tư tưởng của tôi được phóng lên thanh điển hòa đồng với thanh điển để hưởng cái hạnh phúc muôn đời, thì ở trong cái động mà tìm cái tịnh, trong cái động đạt tới cái hạnh phúc là ở chỗ đó.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 2/10/1977)



Thông Báo của Ban Kinh Sách Vô Vi

from: Lương Tâm <luongtam1702@gmail.com>

to: tuanbaovovi@gmail.com

date: Sun, Sep 27, 2015 at 5:42 AM

Kính Gởi Tuần Báo Vô Vi,

Tôi tên Lương Tâm bạn đạo Việt Nam cho hỏi quyển sách tường thuật "Thiết Thực Đồi Đạo Song Tu" của bạn đạo Hoa, do Trần Bình Kiệt sắp xếp phát hành Hình tròn Thiên Địa Nhân biểu tượng của lá cờ Vô Vi.

Hình bạn Kim Hoa chính giữa hai bên tả hữu hai hình Thiên Địa Nhân, dưới chân bàn tọa của Kim Hoa thêm một hình tròn Thiên Địa Nhân thứ 3 nữa, sắp xếp này có phải là bất kính Vô Vi không ? Tại sao không để phía trên mà để phía dưới. không riêng vì tôi và rất nhiều bạn đạo thắc mắc điều này.

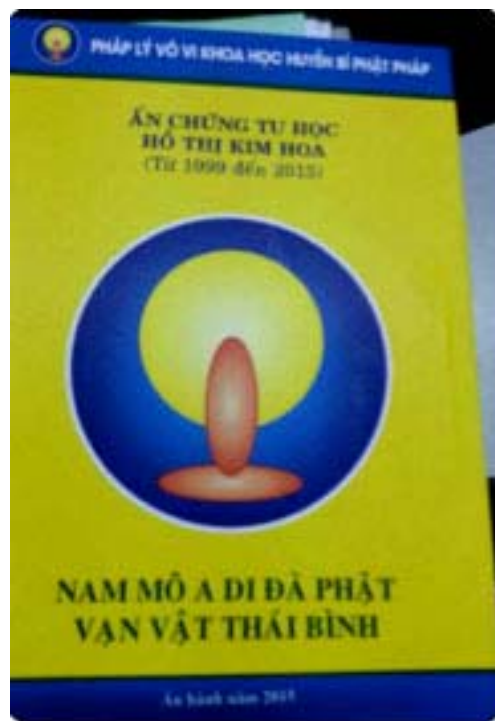
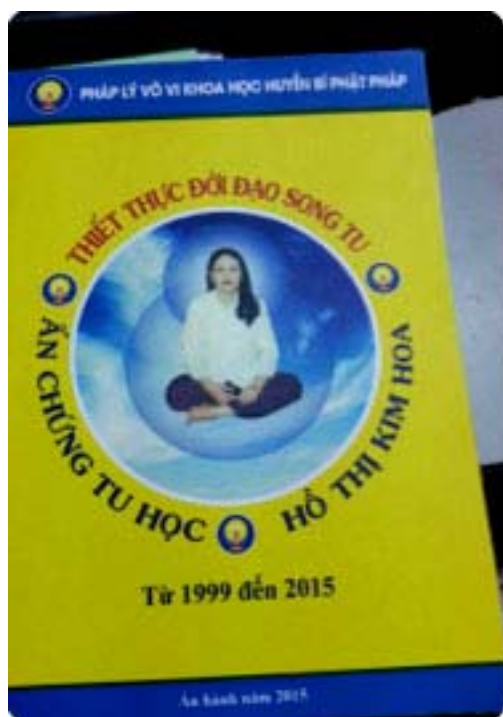
Nhờ Tuần Báo Vô Vi chuyển cho bạn Kim Hoa và bạn Trần Bình Kiệt giải đáp.

Mong được trả lời sớm trên Tuần Báo Vô Vi.

Nếu hai bạn đó sắp xếp bất cần thì nên mau sám hối ăn năn để được nhận sự tha thứ bên trên Cộng Đồng Vô Vi Việt Nam.

Kính bái,

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH



Kính gửi anh Lương Tâm,

Cảm ơn anh đã thông tin cho chúng tôi rõ.

Đức Thầy lúc nào cũng khuyến khích bạn đạo Vô Vi khi tu tập ghi nhận những tiến trình của mình để chia sẻ cùng các bạn khác. Tuy nhiên, Đức Thầy cũng nhấn mạnh việc làm nào cũng phải làm trong vòng trật tự theo nguyên tắc chung của Vô Vi. Do đó chúng tôi xin lập lại là việc phát hành sách vở nói về kinh nghiệm tu tập của bạn đạo tuy là tu tập theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cũng chỉ là cho riêng cá nhân thôi. Do đó, các ấn bản này không được dùng logo Vô Vi, thiết kế của Vô Vi, hoặc tên “Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp” trên các bìa sách.

Mong các bạn đạo không làm theo đúng nguyên tắc Đức Thầy đã đề ra thì nên xé bỏ các bìa sách như trên để tránh sự hiểu lầm trong cộng đồng Vô Vi vì những ấn bản đó không do cơ sở Kinh Sách Vô Vi phát hành.

Cảm ơn các bạn,

Ban Kinh Sách Vô Vi



Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.



Truyện Kể Về Cốc Thầy Trên Thiền Viện Hai Không



Từ tháng 9 năm 1987 đến cuối năm 1997, người viết thường xuyên đến Thiền Viện Hai Không (TVHK), có lúc thăm các bạn tu sinh, có lúc làm việc xây cất, cộng tác với ban quản trị thiền viện, sau này là ban chấp hành Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California (BCH/HAHV/BC), trong những công tác xây dựng thiền viện. Vì vậy một số bạn đạo muốn người viết kể lại những việc vui buồn đã xảy ra trên thiền viện Hai Không trong khoảng thời gian này. Là một người làm nghề lao động chân tay (*postman*) nên văn chương chữ nghĩa không được chải chuốt như những người có trình độ văn hóa Việt, hy vọng người đọc sẽ thông cảm cho lỗi hành văn không chuẩn cho lắm của người viết ! Lúc khởi đầu xây dựng TVHK, người viết được cho làm phó-hội-viên. Đến khoảng năm 1995, Đức Thầy Lương sĩ Hằng yêu cầu BCH làm thẻ hội viên cho bạn đạo. Người viết được lên chức “hội viên”, mỗi tháng có bốn phận đóng tiền cho BCH, cho đến năm nay, 2015, được làm hội viên hơn 20 năm! Trong một xã hội tự do, dân chủ như đất nước Hoa Kỳ, làm hội viên cũng được nhiều quyền lợi, thí dụ: ứng cử và

bầu cử vào BCH, phê bình cách thức làm việc của BCH.... Vì vậy nếu người đọc có thấy một vài đoạn văn nào có vẻ mang tích cách phê bình thì cũng nên thông cảm vì sống trên đất nước tự do dân chủ con người ta có thói quen như vậy !

Đầu tháng 7 năm 1985, nhân dịp Lễ Độc Lập Hoa Kỳ, bạn đạo Vô Vi khắp nơi được tham dự Đại Hội Vô Vi kỳ thứ 4, tổ chức trong khuôn viên trường đại học CSU of Long Beach (<http://www.csulb.edu>). Số người tham dự rất đông đảo và vui vẻ vì chương trình rất phong phú.

Một tiết mục lôi cuốn của đại hội là chương trình giới thiệu việc xây dựng Thiền Viện Vĩ Kiên (TVVK). Trong khi anh Lê văn Lạc trình bày về việc mua đất cho TVVK, anh Võ thanh Vân, quay lại nói nhỏ với bạn đạo (bđ) San Jose : “*chúng mình đã có đất rồi !*”. Năm 2002, anh Vân kể lại cho người viết : “Hôm đó, Đức Thầy bất ngờ đến nhà anh và bảo: *Tao kiếm được miếng đất đẹp lắm, của Thượng Đế cho, mây không mưa, tao mua.*” Ngày hôm sau, hai vợ chồng anh Vân, chị Kim Chi, đưa

Đức Thầy, cô B đi theo anh chuyên viên địa ốc tên là Việt về vùng núi Bắc California.



Đi mua đất cho TVHK: từ trái qua phải, Cô B, Võ thanh Vân, Đức Thầy, Kim Chi (vợ anh Vân), người chụp hình tên là Việt (realtor). (Xem RefA¹)

Vào khoảng năm 1983, qua một lần ghé thăm Vancouver, trong một buổi trà đàm, Đức Thầy nói: “Đọc theo biển, từ Vancouver đi lên hướng Bắc, có 1 vùng núi sát biển, nếu xây dựng một thiền viện ở nơi này, người nào có duyên lên đây tu rất tốt, vì vừa có khí hạo nhiên vừa có khí biển”. Lúc đó có một bđ Nam Cali (*Hà tu Hiền*) nghe thấy. Anh này về bảo anh Lạc: “Đức Thầy kêu đi xây thiền viện!” Cho đến nay anh này vẫn chưa nhớ lại chuyện xưa! Sau đó anh Lạc họp bđ lại và rủ nhau đi mua đất xây thiền viện. Lần đầu đi mua đất, bđ Nam Cali gặp chuyện không may mắn, nên không mua được đất ! Anh Lạc cầu cứu Đức Thầy. Một ngày đẹp trời, Đức Thầy cùng đi với bđ Nam Cali chọn được miếng đất đẹp để xây dựng TVVK như hiện nay.

Trên miền Bắc Cali, anh Vân cũng biết chuyện bđ Nam Cali đang kéo nhau đi xây thiền viện. Anh Vân muốn ra tay trước! Anh nói chuyện riêng với Đức Thầy: “Con cũng muốn mua một miếng đất làm nơi cho người ta đến tu” (xem RefB²). Vì vậy tháng 4 năm 1985, hai vợ chồng anh Vân, đi cùng với Đức Thầy, cô B, anh địa ốc Việt lên vùng núi Sierra Mountain mua được miếng đất có số nhà 392

Wayman Ln thuộc thành phố Oroville, CA là địa điểm của TVHK như bây giờ. Chương trình xây dựng TVHK hoàn toàn được giữ kín cho đến ĐHVV kỳ thứ 4 như đã trình bày trên. Sau ngày tham dự ĐHVV kỳ 4, đa số bđ San Jose rất háo hức, muốn biết miếng đất đó hình dung ra sao ! Trong thập niên 80, người Việt Nam tại bang Cali rất mê xem phim bộ Hồng Kông! Bạn đạo Vô Vi cũng không sao tránh khỏi niềm đam mê này! Đức Thầy đã từng kêu gọi bđ nên xem các cuốn phim tiền kiếp của mình, còn sống động hơn phim bộ HK !

Lúc khởi đầu của cộng đồng VôVi Bắc Cali chỉ có 2 người ngồi thiền vào ngày cuối tuần là bác Vũ đình Mẫn và anh Võ thanh Vân tại thiền đường Mountain View trên đường California khoảng năm 1979. Đến năm 1980, Đức Thầy qua Cali thăm bđ, số bđ Bắc Cali dần dần tăng lên khoảng 100 người, cuối tuần sinh hoạt tại 2 thiền đường (T/Đ) Mountain View của bác Mẫn và San Jose của anh Vân. Sau có thêm anh Nguyễn thái Hưng cũng mở T/Đ gần đường Senter, đằng sau tiệm bánh mì Thanh Hương bây giờ. Đến năm 1984, anh Hưng dọn về Gilroy và bàn giao việc làm T/Đ cho anh Lý Vĩnh (*bí danh Đại Ca Năm Vĩnh [Đại Ca 5-V], lai lịch bí mật ?*). Đến thời điểm khánh thành TVHK, bđ Bắc Cali chỉ còn 2 T/Đ (*Lý Vĩnh và Võ thanh Vân*). Với tinh thần kiêu hiệp hăng say, bđ San Jose rủ nhau đi theo anh Vân lên núi tham quan miếng đất nghe nói do Đức Thầy chọn lựa. Đúng là đường đi không tới ! Theo lời chỉ dẫn của ông realtor, bđ đi qua các con đường 680N, 80E, 505N, qua 113N, vào Yuba City, qua Maryville City, lên 70N tới thành phố Oroville, tất cả là 5 giờ lái xe ! Vào thời gian này anh Vân là chủ đất, bđ là khách vắng lại ! Nhưng với tinh thần kiêu hiệp đang vuron lên tới bao nhiêu tầng mây cao, ít ai nghĩ đến việc này !

¹ RefA: <https://www.youtube.com/watch?v=nj1sgg6x11I>

@ 5:51 Kỷ niệm 10 năm thành lập Thiền Viện Hai Không.

² RefB:

<https://www.youtube.com/watch?v=Zn1JAnjNq1Y> @ 13:22 Đức Thầy nhắc nhở anh Võ Thanh Vân đại nguyên lúc đầu.



*Gia đình anh Võ thanh Vân
thời gian còn theo Pháp Lý Vô Vi.*

Sau khi tham quan miếng đất trên núi vào trung tuần tháng 7 năm 1985, bđ SJ đi T/Đ Võ Thanh Vân cuối tuần rất phấn khởi, hồ hởi tham gia đóng góp ý kiến, tiền bạc và công sức để mau mau khánh thành TVHK trước cuối năm 1985, nếu không thì mưa bão sẽ đến ! Người đọc sẽ có dịp xem lại hình ảnh kỷ niệm lễ khánh thành TVHK (*xem RefC³*). Trong ngày khánh thành, anh Nguyễn thái Hưng, tác giả cuốn “Tôi Tìm Tôi”, nói với người viết và một số bđ : “Đức Thầy kêu gọi bđ đóng góp cho miếng đất này, nhưng anh Vân đứng tên là chủ đất, như vậy sẽ thuộc về anh Vân”. Anh Hưng tưởng là Đức Thầy ngồi trên khán đài không nghe thấy! Trước ngày khánh thành TVHK, bđ đòi hỏi anh chủ đất Vân phải cho thành lập Ban Quản Trị TVHK để điều hành thiền viện! Trên tiểu bang Cali thường có những khu nhà ở gọi là mobile home park. Người chủ nhà mobile home mỗi tháng trả tiền thuê đất cho người chủ đất. Trong thời gian này, bđ SJ ít có người ở mobile home park nên không biết luật lệ này, bđ yêu cầu anh chủ đất kiêm chủ T/Đ cho đặt 1 mobile home mới tinh lên miếng đất của anh! Mỗi tháng bđ đóng góp tiền để trả tiền đất vì miếng đất chưa trả hết tiền mua đất! Và theo ý kiến của anh Hưng, chúng ta nên làm cho miếng đất này thuộc về

³ RefC:

<https://onedrive.live.com/?id=18AA593C8753A80B%21172&cid=18AA593C8753A80B&group=0&parId=18AA593C8753A80B%21171&authkey=%21AutnQQeSWVXc4Vg&o=OneUp> Khánh thành Thiền Viện Hai Không.

tất cả mọi người! Rồi ngày khánh thành TVHK cũng trôi qua rất vui vẻ vì đây là thiền viện Vô Vi đầu tiên được khánh thành ở nước ngoài. Đêm hôm trước bđ được hưởng một trận gió lạnh chưa từng thấy cho ngày đầu tháng 11, vẫn còn là mùa thu. Trong ngày khánh thành, Đức Thầy bảo đêm qua Chư Tiên thử thách tâm của các bđ, xem có chịu nổi không! Sau ngày khánh thành, Chư Tiên lại thưởng cho một trận bão tuyết được hơn 1 gang tay tuyết phủ trên mặt đất! TVHK được khánh thành ngày 9 tháng 11 năm 1985.

Cuối năm 1985, Đức Thầy gọi phone về T/Đ của Đại Ca 5-V: sang năm 1986, TVHK sẽ có khóa học! Qua năm 1986, sau Tết, bđ cùng họp nhau để phác họa 1 chương trình mở khóa học trên TVHK, vì thiền viện chỉ có 1 căn nhà mobile home gồm 3 phòng ngủ và 2 phòng tắm! Ai sẽ ngủ trong nhà, ai ngủ ngoài rừng? Chương trình tổ chức cũng được bđ dự trù nhiều việc phải làm gồm có xây dựng 1 giảng đường dùng vật liệu nhẹ, làm thêm phòng tắm dã chiến, mướn cầu tiêu plastic, làm khu cấm lều cho bđ, xây nhà bếp lộ thiên đằng sau căn mobile home.... Đến đầu tháng 6, năm 1986, Đức Thầy về TVHK và cho mở khóa học lấy tên là “Bi Trí Dũng” ! Khóa học được kéo dài 3 tuần lễ. Tuần lễ thứ nhất có 128 bđ tham dự, trong số này có 1 anh nhà báo dưới miền Nam Cali tới tham dự, tên là Kiều Nguyên Tá, ngủ trong xe, rất bụi đời, sau này một số báo chợ ở Bolsa gọi anh là thiền sư Bolsa, tác giả Thượng Đế và AIDS. Trong tuần lễ 1, Đức Thầy ra đề tài : “Lục Căn Lục Trần là gì?” Một ngày, trong lúc bđ đang thảo luận đề tài này, Đức Thầy xách 1 cái cốc ra bờ suối đào 1 hồ sen, lúc này Đức Thầy được 63 tuổi. Một bđ thấy được vội vào thông báo cho các bđ biết sự việc, các bđ vội vã bỏ thảo luận chạy ra suối xem chuyện gì đang xảy ra ! Anh Nguyễn thái Hưng vội vã giăng lấy cái cốc trong tay Đức Thầy và nói : “Thầy đề cho con cốc”. Một năm sau đó, Anh Hưng không bao giờ lên TVHK ! Sau đó, Đức Thầy hướng dẫn bđ khai quang dọc theo con suối để làm đường niệm hành. Trong tuần lễ này, một hôm, Đức Thầy ngồi dưới sân nhà, họp với các bđ ban làm việc trong căn phòng nhỏ nhất. Ngài bảo anh Vân: **“Mày phải lên đây làm trụ trì, nếu không, sau này sẽ có đũa tranh giành!”** Hơn mười năm sau, việc này đã xảy ra!!! Tuần lễ thứ 2, Đức Thầy đi xa. Tuần lễ thứ 3 là kết thúc khóa học Bi Trí Dũng. Sau buổi chiều bđ

Nam Mai biểu diễn múa tiên (*xem RefD⁴*), Đức Thầy bảo: “**Chỗ này xây 1 căn nhà cho 1 người ở**”. Trong khóa học này cũng có một chuyện lạ xảy ra. Hai “gia đình chó” cắn nhau tới chết ! Đức Thầy bảo: “Hai con chó muốn giành chỗ ngồi trước cửa giảng đường!”

Sau khóa học Bí Trí Dũng, bđ San Jose được “học bài”, chia ra 2 phe, một phe đa số bđ, đi T/Đ của Đại Ca 5-V, bỏ TVHK; một phe thiểu số bđ, đi T/Đ Võ Thanh Vân, đôi khi lên TVHK, cho đến cuối năm 1986, TVHK bị bỏ trống, hàng xóm vào ở lên lút ! Lý do của việc tranh chấp là ai có quyền điều hành TVHK? Ban quản trị hay anh chủ đất? Anh Vân cũng ở trong ban quản trị ! Đầu tháng 7 năm 1987, bđ tham dự ĐHVV đầu tiên được tổ chức tại Las Vegas, Sahara Casino. Đức Thầy bảo bđ Trịnh T.S. thuộc T/Đ Inglewood: “mày về TVHK, quét dọn, chờ tao về, lần này tao cho chúng nó ăn roi điện”. Cuối tháng 9, bđ San Jose lần lượt kéo lên TVHK thăm Đức Thầy (*xem RefE⁵*). Lên đó bđ gặp một “người lạ” tự xưng là Cha Nhân Hòa (CNH). Bắt đầu từ hôm đó, bđ San Jose và bđ Cali được trải nghiệm một sự thử thách về tâm linh khá mãnh liệt, có người còn quỳ lạy CNH ! Ngay cả người thư ký riêng, đi theo sát Đức Thầy cũng phải học bài học này! (*Trước ngày Đức Thầy khai mạc ĐH Long Vân, chị này đã vào Cốc Thầy, quỳ lạy Đức Thầy xin tha tội “nói nhiều”, và đã được Đức Thầy giải tỏa luồng điện CNH trong tâm thức*). Khi lên TVHK, người viết và bđ chứng kiến Cốc Thầy được anh Vân và một số bđ đang xây dựng. Đến tối ngày 26 tháng 9. 1987, Đức Thầy “khánh thành” tịnh cốc do chính bđ tự xây dựng để kính tặng Ngài. Xem video sẽ thấy cảnh Đức Thầy rất cảm động khi bước vào Cốc Thầy (*xem RefE*).



Cốc Thầy ngày được xây dựng, tháng 9 năm 1987, bđ Đào Phát đứng xoay lưng.

Qua ngày hôm sau, một số bđ được chứng kiến một việc lạ. Chủ T/Đ Đại ca 5-V lái xe lên đến nơi, bước vào phòng lớn của mobile home, Đức Thầy đang ngồi trên giường, Đức Thầy nhìn anh Đại ca, anh này té xuống sàn nhà, lăn lộn mấy lần, lúc này cũng có mấy bđ đang ngồi chung quanh. Ngày hôm sau, người viết hỏi anh Đại ca: “Thầy đánh có đau không?”, anh Đại ca gật đầu: “đau lắm”, ôm ngực ! Mấy ngày sau, anh Đại Ca 5-V đưa CNH về San Jose giới thiệu với bđ : “Đây là Cha Nhân Hòa, Đức Thầy đã xác nhận” (*không có giấy tờ xác nhận của Đức Thầy!*) Qua tháng 10, năm 1987. CNH thành lập hội Ái Hữu Vô Vi Bắc Cali tại T/Đ của Đại ca 5-V (*anh cựu thủ quỹ BCH/HAHVV/BC đã xác nhận việc này trong buổi họp với Đức Thầy ngay sau ĐH Long Vân, nghe mp3 HDHLV⁶*). Đến ngày cuối tháng 10, anh chủ T/Đ Đại ca đưa CNH đến nhà anh Vân yêu cầu anh sang tên miếng đất cho hội AHVV/BCL, đang lúc nói chuyện anh Đại ca nhào đến bóp cổ bđ Phan M.T. , may mà anh Vân và CNH can thiệp kịp lúc! BẠN PHAN M.T. thoát nạn.

Qua tuần lễ sau, Đại ca 5-V lại đưa CNH đến nhà anh Vân. Lúc này anh Vân đã chuẩn bị sẵn 1 anh bảo vệ người Mỹ to con đứng gác cửa. CNH vào nhà anh Vân một mình, bđ Phan M.T. đặt sẵn máy quay phim nhưng quên mở phần âm thanh!

⁴ RefD:

<https://www.youtube.com/watch?v=V7bIQANzLYM>
@ 3:03 Bế mạc khóa học Bí Trí Dũng.

⁵ RefE:

https://www.youtube.com/watch?v=KhCVa_Uy_1Q
Thiền Viện Hai Không xây Cốc Thầy (*nguyên bản*).

⁶ Hậu Đại Hội Long Vân mp3:

<https://onedrive.live.com/redir.aspx?cid=18aa593c8753a80b&page=browse&resid=18AA593C8753A80B!166&parId=18AA593C8753A80B!106&authkey=!Agy-bB8GdiEgSSw&Bpub=SDX.SkyDrive&Bsrc=Share&sc=Documents>

CNH lại yêu cầu anh Vân sang tên miếng đất cho HAHVV/BC! Vài ngày sau, Đức Thầy khuyên anh Vân: “nhường cho người ta”. Sau dịp CNH xuất hiện trên TVHK, vài bđ cùng mua thêm miếng đất bên cạnh đứng tên anh Nguyễn minh Triết. Cả hai miếng đất trở thành tài sản của HAHVV/BC và được bđ đóng góp tiền trả mỗi tháng cho tới sau ĐH Long Vân thì trả hết vì ĐH có dư tiền sau ngày bế mạc (*nghe HDHLV mp3*). Bài viết này chủ ý viết về **Cốc Thầy** nên chỉ trình bày sơ qua những việc xảy ra trước ĐH Long Vân, tổ chức vào dịp lễ Độc Lập Hoa Kỳ đầu tháng 7 năm 1989.

Tháng 5 năm 1993, Đức Thầy về TVHK. Bđ Bắc Cali được cơ hội làm một khóa sống chung (KSC) với Ngài. Lúc này hai anh chị Vân muốn dọn về Oroville để hưu trí, nên xin Đức Thầy giúp mua một miếng đất vùng ngoại ô thành phố Oroville trên đường số 18. Qua năm 1994, hai anh chị Vân nhờ các bđ tu sinh TVHK giúp xây dựng một gian nhà khá lớn làm phòng khách & phòng ăn. Lúc này bđ tu sinh trên TVHK gồm có : 2 anh em Hòa & Thuận, Đào Phát, Trần Hùng, và 2 bđ vắng lai Trần Trung & Võ thu Sương. Đến tháng 8, 1994, Đức Thầy về TVHK khoảng 2 tuần, bđ Bắc Cali lại được hưởng niềm vui thanh điền. Anh chị Vân mời Đức Thầy đến dùng bữa cơm trưa tại tư gia trên con đường số 18. Trong bữa cơm trưa này có khoảng 15 người, kể cả cô tu sinh Lê thị Quý, thuộc TVVK, cũng tham dự. Người viết đến trễ ngồi đằng sau căn nhà mới xây! Đức Thầy kêu anh Vân lên TVHK xây cốc tu, Ngài sẽ dọn nhà về TVHK. Ngày hôm sau, Đức Thầy kêu mấy bạn tu sinh (*Hoà, Thuận, Phát*) vào cốc và bảo: **“Cốc tao sắp sụp rồi, tụi bay sửa đi”**. Sau đó, Đức Thầy về San Jose vì bđ SJ có chương trình mời đồng bào VN đến nghe Ngài thuyết giảng tại võ đường Hùng Vương, của anh võ sư bđ Phạm huy Khuê (*thầy dạy võ cho võ sỹ đấu võ đài Cung Lê*). Một hôm, sau một buổi thuyết giảng, thư ký BCH lúc này là bđ Nguyễn Xuân Mai, lên cầm microphone và làm mọi người ngạc nhiên khi cô này xin Đức Thầy cho phép dọn nhà lên TVHK. Đức Thầy bảo cô thư ký BCH: **“con phải ở dưới phố, đi làm, lo cho mẹ già”**. Cũng trong dịp này, Đức Thầy khuyên chị Xâm, bà xã anh Trần mạnh Ái, đưa bà mẹ già vào nursing home (*nhà dưỡng lão*) cho người ta săn sóc vì có nhiều điều kiện tốt. Đây là chuyện xảy ra có nhiều người chứng kiến, mà chị Xâm là người nhớ dai nhất ! Làm cách nào, Xuân Mai. thư ký của BCH, có thể dọn nhà lên TVHK vào năm 1998 và chuyện gì đã xảy ra sau

đó!?!? Tháng 4, năm 1995, các bạn tu sinh TVHK họp với Đức Thầy để trình bày về chương trình sửa chữa Cốc Thầy như thế nào. Lúc họp cũng có mặt của anh hội trưởng Đại ca 5-V. Chương trình sửa chữa Cốc Thầy gồm có: sửa nền móng cốc, làm nhà tắm đằng sau cốc, làm phòng ăn & nhà bếp khu vực nhà tắm cũ, trà đình trước cốc sửa thành phòng khách, cửa kính bao quanh. Đức Thầy bảo các bạn tu sinh: “tụi bay làm thêm cho tao cái jacuzzi chỗ này (*hướng Tây Nam của phòng khách*) để tao tiếp khách.” Các bạn tu sinh nghe thế thì thích lắm! Khách của Đức Thầy chắc là khách sộp, nên phải có cái jacuzzi ! Như vậy là 5 projects, cần 3 năm mới làm xong ! Các bạn tu sinh không còn lý do để đi VN du lịch !

Đến tháng 6 năm 1995, anh HT kiêm chủ T/Đ Đại ca 5-V trình bày với bđ trong buổi sinh hoạt tại T/Đ của anh (*với một số tài liệu về căn nhà sắt 8 vách tường được bđ Houston xây dựng bên cạnh T/Đ Từ Thông*): “Đức Thầy Lương Sĩ Hằng bảo xây cốc Thầy giống y hệt cái cốc bên Texas”. Lời nói này của anh HT kiêm chủ T/Đ Đại ca 5-V được khoảng 20 bđ nghe rõ ràng, kể cả người viết. Nhưng anh Đại ca 5-V **không bao giờ đưa ra thư ủy nhiệm của Đức Thầy cho phép phá cái Cốc Thầy bằng gỗ**, mái kim tự tháp ! Người đọc nên phân biệt hai việc này : **xây căn nhà bát giác bằng sắt và sửa Cốc Thầy bằng gỗ là 2 việc khác nhau !** Vì TVHK rộng trên 26 acres, nếu muốn xây căn nhà bát giác thì xây chỗ khác, còn cái Cốc Thầy bằng gỗ thì Đức Thầy đã giao việc sửa chữa cho các bạn tu sinh rồi, chính anh HT Đại ca 5-V ngồi họp với các bạn tu sinh và Đức Thầy tháng 4, 1995, phải biết !

Qua năm 1997, HT Đại ca 5-V và thư ký BCH Xuân-Mai (X.M.) lên TVHK ra lệnh cho các bạn tu sinh tháo cái Cốc Thầy bằng gỗ. Bạn tu sinh Hòa nói thẳng: **“Chị Mai muốn tháo cái Cốc Thầy bằng gỗ này, chị Mai phải hoàn toàn chịu trách nhiệm”**. Thế là bắt đầu từ tháng 5 năm 1997, Cốc Thầy bị tháo gỡ và thay vào đó là căn nhà bát giác bằng sắt, giống như một cái Lò Bát Quái, kích thước rộng gấp 5 lần Cốc Thầy bằng gỗ. Đến tháng 10 năm 1997, Đại ca 5-V và BCH/HAHV/BC mời Đức Thầy và bđ đến khánh thành căn nhà bát giác to lớn mà Đại ca 5-V gọi là cái cốc ! ! ! Cho đến bây giờ có bao nhiêu bđ SJ phân biệt được cái tịnh cốc là cái gì và cái nhà bát giác là cái gì ? Với kiến thức ít ỏi về xây cất nhà cửa, Đại ca 5-V & X.M. vài năm sau muốn thợ xây nhà bếp và 1 căn nhà sắt đề lên trên hầm cầu của nhà mobile home. Bây giờ,

hầm cầu bị nghẹt cũng không ai hiểu lý do! Sau khi khánh thành căn nhà bát giác, Đức Thầy hỏi Đại ca 5-V : **“cái Cốc bằng gỗ đâu rồi ? Đất TVHK rộng như thế sao không kéo nó qua một bên làm di tích lịch sử”**. Đây là câu nói của Đức Thầy rất nhiều bề nghe thấy. Có lúc Đức Thầy lại nói : **“Đã có bao nhiêu bàn tay thân thương xây dựng cái Cốc kia, bây giờ nó mãi mãi không còn đó !”**. Anh Trần mạnh Ái nhắc lại lời Đức Thầy bảo Đại ca 5-V: **“Tao có bảo mày làm cái nhà to như thế này đâu !”** Những câu nói này người đọc có thể hỏi thăm bề SJ, còn sống, mà bề tham dự lễ khánh thành Lò Bát Quái trên TVHK năm xưa. Có lúc Đức Thầy bảo : **“cái nhà sắt này làm tao nhức đầu, tao bước vào cái nhà sắt này tao phải nín thở !”** Anh Huỳnh quốc Kiệt ghi chép rõ ràng.

Căn nhà bát giác được xây dựng chủ yếu toàn bề căn nhà dựa vào 8 cột sắt, chôn trong nền bề tông đúc có sắt (*reinforcement steel*), bám với nhau bằng các đà sắt tụ lên đỉnh, thành ra chỗ hội tụ trên đỉnh là nơi tập trung âm điện mạnh nhất. Những người chuyên ngành về điện đều biết dưới đất là thuộc về điện âm, còn điện từ nhà máy điện đưa đến là thuộc về điện dương. Người tu thiền theo PLVV đều hiểu khi ngồi thiền không được bề bàn chân chạm đất, như vậy điện dương trong người sẽ chạy xuống đất, bao nhiêu công lao hít thở mang thanh khí (*dương khí*), thanh điện vào bề thể đều mất hết ! Sau ngày khánh thành Lò Bát Quái, Đức Thầy bảo bề SJ mỗi lần lên TVHK phải xá cái kính Vô Vi trong căn nhà bát giác, cũng không có ai hiểu tại sao ! Vì trước khi muốn xá kính, phải mở cánh cửa bằng sắt ra, ánh sáng bề ngoài chiếu vào cái kính, giải bớt một phần âm điện tụ trên kính. Qua năm 1998, vì thư ký BCH X.M. dùng tiền 401K (*tiền bề dành trong quỹ hưu trí*) để xây căn nhà bát giác, nên bề đa số bề SJ bề cử cô này lên làm hội trưởng (HT) và đồng ý bề hai mẹ con cô này dọn nhà lên TVHK, bề đa số bề bề đều quên những việc xảy ra tại võ đường Hùng Vương tháng 8 năm 1994!

Qua đầu tháng 11 năm 1997, thư ký X.M. xin Đức Thầy cho mở khóa học “Tái Hồi Tịnh Độ” trên TVHK, bề được mặc áo T-shirt màu xanh blue. Sau khóa học, Đức Thầy bảo 2 anh em tu sinh Hòa & Thuận, Đào Phát : **“tụi bay xuống núi, đi làm, lo cho gia đình, cha mẹ”**. Bề tu sinh Hòa xin Đức Thầy ở lại. Đức Thầy bảo Hòa: **“mày ở lại có chịu nổi không ?”**. Hai anh em Hòa & Thuận hiểu ý Đức Thầy, vội vã xuống núi lo đi kiếm việc làm. Đến tuần lễ sau đó, sau khi Đức Thầy rời bang Cali, một

bề trong nhóm VoViLED đến T/Đ của Đại ca 5-V trút tất cả những sự tức giận lên anh này bằng những lời phê bình nặng nề nhất ! Bề xã của anh Đại ca ngồi khóc ngay tại T/Đ : **“ông tu hành như bề nào mà bề bề chửi quá nặng lời !”**. Vài ngày sau Đức Thầy bảo trưởng nhóm VoViLED : **“tụi bây làm gì mà chửi nó nặng bề ? Tao mất cốc, tao ở nơi khác.”** Từ hôm đó bề đi, Đức Thầy chỉ có ghé TVHK vài lần (*May2000, Jan2003, July2005, May2006*), mỗi lần chỉ có 1 bề, 2 ngày ! ! ! **Chương trình hồng pháp của Đức Thầy trên TVHK cũng bề hủy bề !** (*Chương trình đó như bề thế nào ? Đức Thầy dọn nhà về TVHK. Đức Thầy đưa một bề bề các nơi khác đến tu, sau 10 năm người nào mở lục thông thì xuống núi đi làm như Đức Thầy bề hành như bề, xem video Tôi là Ai. Đức Thầy chỉ cần 3, 4 người cho các lục địa Á, Âu, Úc, Mỹ, như vậy PLVV có bề truyền bề rộng hơn*).

Đến đây người đọc bề hiểu, cô thư ký BCH muốn dọn nhà lên TVHK và bề Đức Thầy ngăn cản, cô thư ký X.M. bề dùng đồng đôla, mượn người xây căn nhà bát giác để hỏi bề Đức Thầy Lương Sĩ Hằng, vì vậy sau đó cô thư ký X.M. được bề phong cho chức vụ Hội Trưởng và được toàn quyền dọn nhà lên TVHK ! Việc làm này chắc chắn các Hội Trưởng khác phải biết, nhưng không có Hội Trưởng nào công khai nói bề trên bề hội !!! Trong KSC “Hội Tụ Vui Xuân 2001” bề Âu Châu, Đức Thầy bề phải tâm sự: **“số tôi là số khổ, không có nhà ở, đi lang thang suốt bề”**. Tại sao một vị Thiền Sư tu hành đạt đến trình độ rất cao, nhưng lại tin có số mạng ? Như vậy người nào có số về Trời, thì sau khi chết về Trời ? Người nào có số đi Địa phủ, sau khi chết phải đi Địa phủ ??? Sau khi hội trưởng X.M. dọn nhà lên TVHK, việc gì bề xảy ra ? (*xem RefF⁷*)

Cuối tháng 11 năm 1999, bề bề Canada, thuộc thành phố Montreal, tổ chức sinh nhật Đức Thầy. Hội trưởng X.M. lúc này bề dọn nhà lên TVHK, gọi phone qua Canada, nói chuyện với Đức Thầy : **“con muốn bề dự sinh nhật Thầy”**. Đức Thầy bảo : **“Đừng bề !”**. Hội trưởng X.M. không nghe, tiếp tục chương trình của cô này, xuống núi đi Canada tham dự sinh nhật Đức Thầy!!! Trên con đường xuống núi, hội trưởng X.M. bề xe khác bề nhẹ phía sau,

⁷ RefF:

<https://www.youtube.com/watch?v=ManXbKrEWvQ>
Đức Thầy về Thiền Viện Hai Không sau cái chết của Lâm Kim Khánh.

xe Toyota 4x4 mua mới tinh (nếu đựng nặng thì xe đã bay xuống vực rồi!). Hội trưởng X.M. mang xe về San Jose và nhờ một bề tôi, mới tốt nghiệp đại học, là Lâm Kim Khánh (LKK) mang xe đi sửa. Đến cuối năm 1999, hội trưởng X.M. lại nhờ bề tôi LKK mang xe lên TVHK ! Đêm 31 tháng 12, LKK đi ăn mừng năm mới (Happy New Year!) với bạn bè đến 2, 3 giờ sáng mới về ngủ. Sáng sớm ngày 1 tháng 1 năm 2000, LKK nhờ một người bạn lái xe của hội trưởng X.M., còn LKK lái chiếc xe cũ của mình, cùng đi lên TVHK. Khi gần đến thành phố Oroville, cách khoảng 15 miles, LKK ngủ gục, xe bay xuống vườn cây ăn trái phía dưới chân con đường tỉnh lộ 70, LKK gãy cổ chết trên xe !!! Tháng 5 năm đó, Đức Thầy về TVHK phân giải câu chuyện này, người đọc nên xem trên youtube đoạn video trên. (xem RefF)

Một bề tôi ở miền Đông Bắc Hoa Kỳ hỏi người viết : “hội trưởng X.M. có bồi thường chưa ?”. Đức Thầy cũng có nhắc đến luật Đời, luật Đạo trên video đó. Gia đình của LKK ít hiểu biết về luật pháp Hoa Kỳ! Nếu nhờ luật sư để đòi bồi thường thì hội trưởng X.M. sẽ phải trả bao nhiêu ? Mạng sống con người trên nước Mỹ có giá trị cao. Mấy anh cảnh sát Mỹ trắng đánh đòn một anh da đen ở miền Nam Cali năm 1992, thế là dân da đen đứng lên đòi quyền sống thiệt hại bao nhiêu trăm triệu đôla năm đó ! Nếu nói chuyện bồi thường thì hai hội trưởng Đại Ca 5-V và X.M. sẽ phải bồi thường 3 việc sau đây :

1. **Bồi thường cái Cốc Thầy bằng gỗ cho Đức Thầy:** cho dù Đức Thầy đã từng nói “tôi nguyện tử vì Đạo”, nhưng trên căn bản hội đoàn, 2 HT trên vẫn phải bồi thường, vì Đức Thầy mất cái Cốc bằng gỗ, Đức Thầy mất cơ hội về hưu trí trên TVHK, Đức Thầy đã từng đóng góp rất nhiều cho việc xây dựng TVHK. Nếu Ngài về nghỉ hưu tại TVHK, Ngài sẽ kéo dài tuổi thọ.

2. **Bồi thường cho bạn đạo khắp nơi, trong và ngoài nước Việt Nam:** Nếu Đức Thầy dọn nhà về TVHK, bề tôi khắp nơi có cơ hội về tu cùng với Ngài, (TVHK có khả năng xây dựng 100 tịnh cốc), người nào thích săn sóc Ngài cũng có cơ hội bày tỏ lòng quý mến, lúc lìa đời biết bao nhiêu bề tôi vây quanh bên cạnh, không như năm 2009, Ngài nhắm mắt lìa đời lạnh lẽo trong nhà thương !
3. **Bồi thường cho nhân loại :** Nếu Đức Thầy dọn nhà về TVHK, sẽ có một số bề tôi được đưa về thiền viện để tu giống như Ngài năm xưa, tu tới đâu, xem Tôi Là Ai (video hay trên ĐSVV), Đức Thầy chỉ cần 3 hay 4 người mở được lục thông để đi các lục địa Á, Âu, Úc, Mỹ tiếp tục công việc truyền pháp (nghe bài Chấn Động Lục Tự Di Đà: mở lục thông, nói người ta mới nghe). Thời nay không cần truyền y bát như ngày xưa.

Kết luận:

Lúc khởi đầu, nếu anh Võ thanh Vân đừng có công bố việc xây dựng TVHK tại thiền đường, và nếu anh Vân vẫn kiên trì đi tới, một mình bỏ công bỏ của lập thiền viện thì không có ngày anh Võ thanh Vân phải đứng ngoài cổng TVHK vì cổng bị khóa, có người ở bên trong, nhưng không mở cho anh vào !!! Năm 1993, Đại Ca 5-V và X.M. đang chuẩn bị đi qua Úc châu ở, anh Vân lại lôi kéo anh Đại ca 5-V và giao cho chức vụ Hội Trưởng, anh Vân biết lai lịch của anh Đại ca này ! Trước khi lìa đời, nằm trên giường bệnh, anh Vân đã nói với hai anh cựu thủ quỹ (Mai quang Nghiêm, Đặng phục Quốc): “nếu biết tình thế như thế này, thì tôi không tranh giành miếng đất trong 3 ngày Đại Hội làm gì!!!”

Câu truyện về Cốc Thầy là như vậy !

Trungburuđien
(San Jose, 8.8.2015)



Vấn Đạo qua Internet

Hỏi:

Kính thưa thầy,

Chúng con 3 huynh muội đang hành pháp Vô Vi có làm một cái home page trên net lấy tên là TU HỌC, mục đích để phổ biến pháp của chúng ta qua internet, và để những bạn đạo đã tu rồi có thêm nơi trao đổi kinh nghiệm tu học. Hôm nay kính trình thầy địa chỉ của home page để xin phép thầy, vì trong home page này có mục: "Lời Thầy Dạy Con" có trích những lời của thầy từ những bài giảng cho các bạn đạo khắp năm châu. Xin thầy cho phép để đăng.

Địa chỉ của home page là:

www.geocities.com/Tokyo/Temple/5733

Chúc Thầy được mạnh khoẻ và bình an.

Xin cảm ơn thầy,

Chúng con

Nguyễn Tiến Dũng, Florida

Hồ Ngọc Dũng, Houston,

Vũ Ngọc Lan, California

Đáp:

Tiến Dũng, Ngọc Dũng, Ngọc Lan,

Homepage của Vô Vi đã có rồi, nếu các bạn muốn phát tâm đóng góp thì xin cộng tác với homepage đó mà làm việc. Còn về việc kinh nghiệm tu học thì có thể đóng góp với Đặc San Vô Vi Không nên để mỗi nhóm có 1 homepage như vậy, cộng đồng sẽ nghĩ sao về chúng ta? Thiếu tinh thần đồng nhất! Các bạn nên cố gắng tu thiền nhiều hơn, hầu gặt hái được kinh nghiệm, sẽ đóng góp cho Đặc San Vô Vi ở kỳ tới là hay nhất. Về tài liệu tu học, cộng đồng cần đến, sẽ order thẳng qua địa chỉ: vovi.com là đủ rồi.

Làm việc cống hiến cho chung thì phải có trật tự, chứ không phải mỗi người một ý, thì sẽ không có kết quả tốt ở tương lai. Xin các bạn nên hướng

về thanh tịnh, dùng mãnh tu nhiều hơn, thì sẽ có cơ hội đóng góp tốt cho chung.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Hỏi: "Về cassettes Thầy giảng có pha lẫn nhạc, con nghe nhiều phản ảnh từ VN cũng như ở Bắc Mỹ là bị "cúp điện" trong lúc thiền, đang nghe băng Thầy giảng dễ mê, khi nhạc trời dậy bị giật mình tỉnh lại nhất là trong CD Nguyên Lý Tận Độ. Có nhiều đề nghị là băng Thầy giảng không cần phải để nhạc để được trang nghiêm và dẫn diễn liên tục. Con xin trình Thầy để lưu ý trong tương lai. Nếu có những khía cạnh khác cần phải biết, xin Thầy hoặc B. cho chúng con được rõ. Trong CD Sức Khỏe Tâm Linh, Ngục Tù Thế Xác, Hội Tu Tâm Linh, cũng có những phần nhạc mở đầu và chấm dứt, bạn đạo cũng thấy làm giảm đi tác dụng diễn quang qua lời giảng của Thầy. Cùng xin đề nghị tránh để nhạc dù ít nhiều hay dù mở đầu hoặc kết luận trong các băng Thầy giảng

Vương Thanh Sơn.

Đáp:

Thưa các bạn,

Nhạc Thiền trước và sau mỗi bài giảng không bị cúp điện. Những bạn cho là cúp điện là trí chưa mở, tâm chưa định, cảm thấy mất điện đó thôi. Khi chúng ta có Điện Thì Phải Hoà Tan Với Các Giới, và quý trọng sự đóng góp chung. Không nên nghĩ sai và tạo sai cho chính mình. Nhạc thiền là giải tiến, chứ không phải là cắt đứt. Xin các bạn lưu ý và nghe kỹ lại và tự xét lại tâm mình trước khi phê phán. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của các bạn ở tương lai.

Quý thương,

Bé Tám



Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

13 tháng 11 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Thầy khỏe không Thầy? Hai tháng trước, con có xin Thầy đưa Ba Má con đi Đại Hội Thái Lan. Thầy nói thôi đừng đi, mệt lắm, con xin Thầy con đi, Thầy nói ở nhà trông mẹ con. Việc này làm con lo xa, năm tới là năm Sửu, năm tuổi của mẹ con, mẹ con sanh năm Quý Sửu, không biết có chuyện gì đến không. Con xin hỏi Thầy, con lo xa, nếu chẳng hạn một khi mẹ con đi, thì nên chôn hay nên thiêu, có cần Thầy Địa Lý (Bác C. T. ba của L) coi hướng, coi tuổi, coi ngày giờ tốt không hờ Thầy. Con xin Thầy chỉ cho con biết, mẹ con thọ được bao lâu nữa, lúc khi có chuyện xảy ra, khi mẹ con mất, thì con phải làm gì trước tiên.

Vài hàng con xin làm phiền Thầy, con xin tạm ngưng, con xin chúc Thầy luôn luôn khỏe mạnh, thân tâm an lạc. Mong sớm gặp lại Thầy.

Kính thương

Con

L L N

Tài bút: Con nhớ năm ngoái ở Thiền Viện Hai-Không, Thầy nói ba má con lên được một cấp, thỉnh thoảng con nhớ lại câu này con thắc mắc không hiểu Thầy nói lên được một cấp là làm sao? Con xin Thầy dạy con, con xin cảm ơn Thầy. Ý quên, con xuống tóc rồi, khi cha mẹ mất, hoàn cảnh của con có phải để tang không Thầy? Con xin cảm ơn Thầy.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila, ngày 9/1/97

L N con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 13/11/96 được biết con vẫn hiếu thảo phục vụ phụ mẫu và cộng thêm sự lo âu tương lai cho phụ mẫu, của cha mẹ. Cha mẹ lớn tuổi rồi thì phải ra đi theo đúng đường sanh trụ hoại diệt của Trời Đất. Sống để nhịn nhục, sống để học hỏi: không có bệnh hoạn không có dịp nhịn nhục. Sanh lão bệnh rồi phải tử. Chết cái xác thôi, mà má con hiểu rõ phần hồn là chủ thể xác, hướng tâm về thanh nhẹ mà tu thì phần hồn sẽ có cơ hội ra đi một cách dễ dàng hơn những người khác, nhưng mà nghiệp thân, mẹ phải chịu để học chữ nhần. Cha cũng vậy, học chữ nhần trước khi ra đi tùy theo cái luật nhân quả của người. Lúc sống biết tu, không có hủy hoại thể xác nhiều. Nếu không biết tu, hướng về dục, hủy hoại thể xác thì lúc đó chết phần hồn sẽ đau khổ. Con cũng vậy, con đã nghe nhiều, Thầy đã thuyết giảng nhiều lần, con hiểu vô sinh là cái gì? Phần hồn giáng lâm xuống thế gian nhờ sự kích động và phản động mới chịu tu, mới chịu thức tâm. Thấy cái tình dục là tai hại, hủy hoại thể xác nên bằng lòng dứt khoát lo tu thì phần hồn sẽ được thanh nhẹ.

Khi cha mẹ qua đời, nếu có đất riêng thì nên chôn và con cháu đông thì nên chôn. Còn nếu không, chúng ta có thể thiêu lấy tro. Cái phần tro đó sẽ rải khắp bờ biển để cho phần hồn được thanh nhẹ, giải tất cả những nghiệp từ bao nhiêu kiếp, người sống sẽ bớt lo âu. Đối với những gia đình đông con cháu, muốn có một kỷ niệm thì nên chôn đi, có đất thì nên chôn. Chôn để làm kỷ niệm. Cái đó tùy nơi khả năng của mỗi gia đình. Nếu mà người tu khi lìa xác chết rồi thì chỉ có thiêu thôi. Thiêu cho nó thanh sạch, dứt khoát hơn. Phần hồn dễ tu hơn, không có bận rộn, không có bị tất cả những chuyện này nhắc nhở chuyện kia nhắc nhở phá rối luồng điện của chính mình. Sự hiện diện

ngày hôm nay, có mặt tại mặt đất đây, tương lai có tu thì phần hồn sẽ ở một nơi thanh nhẹ tốt đẹp hơn, hội nhập trong cõi tu - cõi ánh sáng của Trời Đất; đó cũng do luật nhân quả ấn định. Nhân tốt ở đời không có làm điều ác, không có hại ai thì khi chết khác hẳn người thường. Nếu mà giết người lúc chết sẽ khổ hơn. Trời Đất đều có luật lệ. Con thấy những người chết, cơ thể yếu dần, không có hoạt động được, phần hồn lúc đó không có sáng suốt, không tỉnh táo ra đi, không dứt khoát thì sẽ bị bên kia hạch tội, nhiên hậu mới cho hội nhập vào cõi âm mà hành sự để giải quyết cái luật nhân quả của mỗi cá nhân. Không khác gì thủ tục ở thế gian, không dễ gì nhập cảnh xứ của họ. Bên kia cũng vậy, tuy là tầng lớp thấp nhưng mà có thủ tục của tầng lớp thấp; tầng lớp cao có thủ tục của tầng đạo. Khi hiểu được cái nguyên lý này thì chết không sao hết. Còn sống thì còn phục vụ thương yêu; người phục vụ thì được phát triển tâm từ bi. Lúc chết thì người cũng theo

đường lối đó mà đi, không có gì phải lo âu. Trường hợp của con, ba má có mất thì con chỉ vui đưa ba má đi bình an, đó là tốt nhất, không nên khóc, lo âu nữa. Ba má có nơi gửi gắm, hiểu được đường đạo thì con cứ yên tâm đưa ba má đi; vui lúc ba má đi. Không nên khóc, không nên bận bịu và làm khổ phần hồn của ba má. Thầy chỉ có bao nhiêu lời, chúc con cố gắng tu tiến. Kiếp này mình làm điều lành, kiếp sau mình sẽ được hưởng, khỏi lo. Điều lành tức là con chịu tu, chịu thiền, chịu hiểu lấy con nhiều, càng nhiều càng tốt. Càng hiểu được con là thoát được. Tự thoát được nhiều nghiệp - cái nghiệp từ tiền kiếp cho đến bây giờ. Tu thiền, người tu thiền là lợi lộc, giữ tâm không phải dờn. Chúc con vui tiến.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng



Thi Ca của Đức Thầy

Melbourne, ngày 10 tháng 1 năm 1986
KHÓA A DI ĐÀ

Duyên lành ban rải kinh Di Đà
Học hỏi triền miên tự xét qua
Điển giới thức hồn tâm nguyện tiến
Thực hành khai triển dẹp tâm ma.

Tâm ma vọng động khó hòa
Nay đà thông suốt tình qua muôn loài
Từ trong cho đến bên ngoài
Ai đà trách nhiệm ai tài hơn ai
Biết mình chậm trễ ngày ngày
Không lo tu học thân này khó an
Từ đời qua đạo chuyển sang
Quy hồi Thiên ý quy màn nội tâm
Thanh cao thức giấc mừng thầm
Ấm êm lập hạnh tự tầm đường đi
Chẳng còn nuôi dưỡng ngại nghi
Thực hành chánh pháp trường thi vượt lần
Thành tâm đóng góp một phần
Nam Mô Lục Tự tự lần khai minh
Phân ra đủ lý đủ tình
Giữ tâm thanh tịnh tự mình thăng hoa
Đệ huynh tử muội một nhà
Thương yêu tha thứ chan hòa tình thương
Phân minh sáng tỏ như gương
Tình thương đạo đức là đường giác tâm
Rồi đây cũng phải âm thầm
Chia tay phát nguyện tự tầm lý chơn.

Lương Sĩ Hằng

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

BÁC ÁI TỪ BI, GIÓ XUÂN MƯA HOA KHẮP CHỖ
TU TÂM DƯỠNG TÍNH, NHƯ CON NHƯ CHÁU MUÔN NƠI

...
Tế Phạt: “Vô hậu” là không có sau, không có con nối dõi; còn hiểu rộng hơn thì trên không có chú bác, dưới không có anh em, nhưng các bậc anh hùng liệt nữ từ xưa tới nay rất nhiều vị tuy không có con nối dõi, song anh linh lại sáng ngời như hai vầng nhật nguyệt, nghĩa khí lại xuyên thấu đất trời, vượt cả tổ tông ngàn trước lẫn con cháu ngàn sau, bởi vậy đức hiếu nhỏ nhoi có thể đem so sánh nổi sao? Nguyên nhân chỉ tại người đời coi mình quá trọng, chấp trước cái ta quá nặng, nên đã quên rằng kẻ học đạo vì mắc bận công phu, công quả, cứu đời, giúp người, phải hi sinh, phải quên mình, do đó việc có con hay không, không còn quan trọng nữa, điều cốt yếu là phải gắng, vun bồi đức thiện sao cho thật sâu dày mà thôi, kẻ xuất gia xuất thế tu đạo cần phải giác ngộ bản tính chân như để rồi lại nhập thế giáo hóa chúng sinh, phục vụ xã hội, hi sinh đời sống hạnh phúc riêng tư của cá nhân mình, một lòng vì mọi người hiền dân tất cả. Do đó sợi dây luyến ái gia đình phải không còn ràng buộc, mới có thể dễ dàng xây dựng nghiệp thánh lớn lao. Sau khi lìa bỏ cõi trần trở lại cõi trời được muôn dân thờ kính, lễ lạy thì thiết nghĩ sự cúng giỗ của con cháu không thể nào so sánh nổi.

Thái Sinh: Thưa, một số giáo lý dạy rằng, dưới âm phủ có nhiều vong linh đang chờ đợi để được đầu thai làm kiếp người, xin ân sư chỉ giáo

cho về cách tu đạo trong trường hợp này như thế nào?

Tế Phạt: Giữa hai vấn đề “Thân người khó được” (*Nhân thân nan đắc*) và “Kiếp người khổ hải” (*Nhân sinh khổ hải*) phải giải quyết cách sao? Thì như con đã biết “Pháp” do tâm sinh ra, có chúng sinh mới có cái tên gọi là “Phật”, không có chúng sinh không có cái tên gọi đó, có chúng sinh mới có “Pháp”, không có chúng sinh không có “Pháp”. Trong kinh “Thái Thượng Vô Cực Hồn Nguyên” có dạy rõ ràng rằng: “Đường lớn thiên đàng mở rộng, muốn trở về cõi Vô Cực, chỉ cần một mực giữ tâm thuần túy chân chất, là phá được cửa địa ngục ngay, hồn dù tán loạn, phách dù đọa lạc, người dù chết, thân dù tan, tu tiên vẫn còn hi vọng, nếu theo đúng kinh này mà tu hồn phách sẽ phục hồi, Thân và người không khác biệt, tái tạo âm đức thiện duyên, có thể đạt được hồn Tiên. Cứ theo đúng như kinh chỉ dạy mà gắng tu trì, chắc chắn sẽ đắc quả vị Thần Tiên, địa ngục tu thiên cũng giống trần gian tu đạo, lý đạo này giáo lý nào cũng đều đề cập... để giúp những linh hồn chìm đắm thức tỉnh trở về nguồn cội, thoát li nghiệp quả luân hồi.

Do đó, lời dạy của nhà truyền giáo ở trên đã khích lệ những kẻ tu đạo rất nhiều.

Thái Sinh: A a, lời dạy của ân sư vô cùng chí lý, chắc chắn sẽ cải hóa được lòng dạ tối tăm của chúng sinh.

Tế Phậ: Đã tới giờ vân du cõi thế gian, trò ngoan lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới nơi, trò ngoan có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Căn nhà nhỏ phía trước, có tiếng trẻ khóc, hình như người mẹ chưa nghe thấy tiếng con khóc, vì còn đang mắc bận giặt áo quần.

Tế Phậ: Những đứa trẻ này là con không có cha, vì cha chúng đã sớm qua đời, chỉ còn một mình người mẹ nuôi nấng chăm nom chúng.

Thái Sinh: Thưa, nguyên nhân tại sao?

Tế Phậ: Nhân quả, nhân quả, người mẹ này sau khi sanh bốn đứa con gái, không biết làm việc nghĩa để vun bồi phước đức, trọng nam khinh nữ, nghĩ là “Chỉ một con trai cũng gọi là có con” (*Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô*). Bởi vậy đã cố sinh thêm liên tiếp hai đứa con trai, song chẳng bao lâu qua đời, rồi kế tiếp tới chồng cũng sớm lìa bỏ cõi trần.

Thái Sinh: Thưa ân sư, cứ sao lại gặp sự bất hạnh như vậy?

Tế Phậ: Sự bất hạnh mà người phụ nữ gặp phải kiếp này là do “nhân” kiếp trước tạo thành!

Thái Sinh: Thưa ân sư, kiếp trước của vị đó như thế nào?

Tế Phậ: Kiếp trước của phụ nữ này là nam nhi, vì lúc tuổi còn trẻ bỏ học bỏ hành, chơi bời lêu lổng, không chịu chăm chỉ làm lụng, cha mẹ bèn cưới vợ sớm cho y, hi vọng rằng y sẽ sửa đổi tính tình. Song không ngờ y vẫn chứng nào tật nấy, ngược ngạo với cha mẹ, đánh chửi vợ con, bài bạc rượu chè gây gỗ, nên phải chịu nhân quả tuần hoàn báo ứng, kiếp này đầu thai làm phận gái để trả nợ kiếp trước, vì nghiệp chướng tiền kiếp mà gia đình tan nát, phải làm nghề giặt mướn, lãnh đồng lương rẻ mạt để sống qua ngày.

Thái Sinh: Thưa, không thể tưởng tượng nổi luật nhân quả vô hình báo ứng lại có thể hiệu nghiệm hơn luật tạo hóa hữu hình, cứ nghĩ rằng tránh thoát nổi, song cuối cùng lại hoàn toàn bất lực.

Tế Phậ: Có câu: “Bồ tát sợ nhân, chúng sinh sợ quả” (*Bồ tát phạ nhân, chúng sinh phạ quả*). Nhân quả tuy vô hình, song lại hoàn toàn chi phối vạn vật hữu hình, cùng biến hóa tạo dựng muôn loài. Chỉ có kẻ giác ngộ, chuyên thí ân bố đức, mới mong thoát khỏi luật nhân quả báo ứng mà thôi. Còn kẻ mê lầm, đương nhiên sẽ bị trầm luân trong vòng nhân quả tuần hoàn.

(còn tiếp)

